

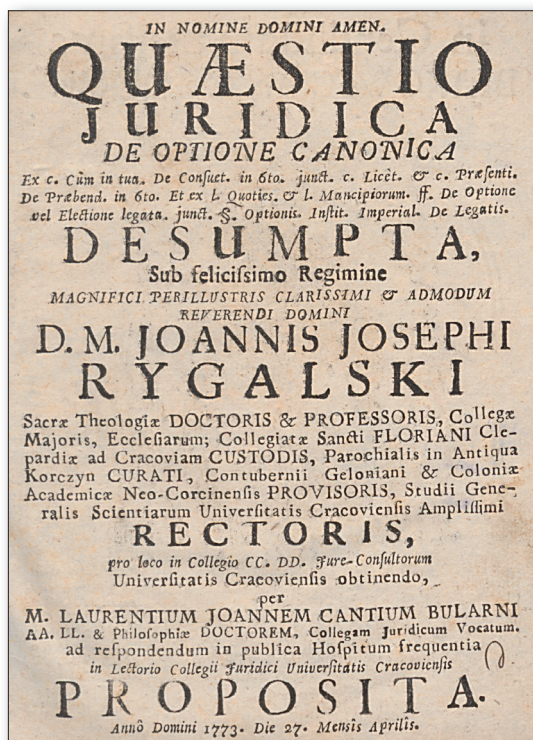
BULARNI WAWRZYNIEC Jan Kanty

(ur. 1730 r. lub 1731 r., zm. 14 IV 1782 r.)

Nieznane jest pochodzenie Wawrzyńca Bularniego. Wiadomo, że studiował na Uniwersytecie Krakowskim, gdzie w 1753 r. został promowany na bakałarza, a w 1756 – na magistra sztuk wyzwolonych i doktora filozofii. Dnia 4 grudnia 1765 r. został inkorporowany do Kolegium Mniejszego i objął katedrę wymowy, a 20 listopada 1771 r. uzyskał zezwolenie konwokacji uniwersyteckiej na przejście do Kolegium Prawniczego. Dopełniwszy wymaganych prawem formalności, 27 kwietnia 1773 r. przystąpił Bularni do responsji o miejsce (*pro loco*) w Kolegium Prawniczym. Przedstawił wówczas do dysputy rozprawę z dziedziny prawa kanonicznego na temat prawa opcji wakujących prebend (*Quaestio iuridica de optione canonica...*, Kraków 1773). Teza ta, po której obronie został przyjęty do kolegium, oparta była w znacznej mierze na dziełach poprzedników oraz, co ważne, źródłach partykularnego prawa polskiej prowincji kościelnej. Już 15 maja 1773 r. został Bularni po raz pierwszy wybrany przełożonym (prepozytem) Kolegium Prawniczego. Funkcję tę sprawował potem jeszcze tylko raz, w semestrze zimowym 1773/1774. Wiadomo, że na Wydziale Prawa wykładał instytucje prawa rzymskiego. W okresie reformy Kołłątajowskiej brał udział w porządkowaniu archiwaliów uniwersyteckich.

Brak na to bezpośrednich dowodów, jest jednak prawdopodobne, że po ukończeniu studiów, a przed inkorporacją do Kolegium Mniejszego, pracował Bularni jako nauczyciel szkolny. W 1766 r., już jako kolega mniejszy, został wysłany przez uniwersytet do Białej

Karta tytułowa rozprawy
Wawrzyńca Bularniego *Quaestio iuridica
de optione canonica*, Kraków 1773
(BJ 16208 I Mag. St. Dr.)

Podlaskiej, gdzie miał objąć posadę dyrektora tamtejszej kolonii akademickiej. Za sprawą biskupa łuckiego, Antoniego Erazma Wołłowicza, który popierał innego kandydata na to stanowisko, Bularni nie został ostatecznie dyrektorem tej szkoły, lecz nauczał tam tylko retoryki i języka francuskiego. W Białej pracował z pewnością do 1771, a może nawet aż do 1772 r. Po krótkim pobycie w Krakowie powrócił znów do nauczania szkolnego, gdyż już 5 lipca 1775 r. został mianowany przez uniwersytet dyrektorem innej kolonii akademickiej: Akademii Chełmińskiej (gimnazjum akademickiego w Chełmnie). Stanowisko to objął we wrześniu t.r. i zajmował do 1779 r. Doświadczenie wyniesione z pracy w szkołach sprawiło, że Bularni uczestniczył w pracach nad przygotowaniem zbioru praw szkolnych uniwersytetu. Dla uczelni pracował także jako jej archiwista (już od ok. 1770 r.) oraz pisarz akt rektorskich.

Od co najmniej 1775 r. był Bularni kanonikiem kapituły kolegiackiej Wszystkich Świętych w Krakowie.

Zmarł w Krakowie w kwietniu 1782 r.

AUJ rkps 51 s. 187, 191; BJ rkps 5359 t. 2 fol. 111–112r; Estreicher Bibliografia 13 s. 444; A. Bruździński, *Krakowski ośrodek kościelnych badań historycznych na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu w latach 1773–1939* [w:] *Kościół w Polsce. Dzieje i kultura*, t. 5, red. J. Walkusz, Lublin 2006, s. 16–17; Michalewiczowie 5/1 s. 13; W. Murawiec, *Bularni Wawrzyniec Jan Kanty*, SPTK 1, s. 255–256; Patkaniowski *Dzieje* s. 20.

Krzysztof Fokt, Katarzyna Kuras